

[Undervisningsministeren.]

selv bestemmer, hvor mange medlemmer der skal være i de kollegiale organer, og den fastsætter selv de nærmere regler for samvirket imellem de enkelte organer, alt sammen inden for forslagets rammer.

For det andet er det en mangel ved gældende lov, at der ikke er repræsentation for de tekniske og administrative medarbejdere i de styrende organer undtagen i institutrådene. Disse medarbejdere udgør en så stor del af institutionerne — svingende i omfang fra institution til institution og fra område til område — at de burde have været medtaget for længst, hvad man da også de fleste steder har erkendt ved at lade dem deltage som observatører i den øverste ledelse. Den udvikling, der i de sidste par år har medført oprettelsen af de nye samarbejdsudvalg inden for staten og forslaget om medarbejderrepræsentation i aktieselskaber, fortsætter nu ved indsættelsen af en repræsentation for disse medarbejdere i principielt alle kollegiale organer, i studienævnene dog kun i det omfang, de deltager i undervisningen som lærere.

Som følge af de tekniske og administrative medarbejders deltagelse i de kollegiale organer må disses nuværende sammensætning ændres. Det foreslås, at de videnskabelige medarbejdere og lærere, de tekniske og administrative medarbejdere og de studerende repræsenteres i konsistorium og råd i forholdet 4 : 2 : 2. Dette betyder, at lærernes flertal er bortfaldet. Forholdet imellem lærere og studenter er uændret i forhold til gældende lov. Lærernes repræsentationsprocent har hidtil været $66\frac{2}{3}$ og foreslås nu sat til 50. De studerendes repræsentationsprocent er nu $33\frac{1}{3}$, og efter forslaget bliver den 25. Det vil sige, at lærerne og studenterne hver afgiver $\frac{1}{4}$ af deres hidtidige repræsentation til fordel for det tekniske og administrative personales repræsentation, som altså er 25 pct. Kun dér, hvor det tekniske og administrative personale udgør mindre end halvdelen af lærerpersonalet, er de tekniske og administrative medarbejders repræsentation $\frac{1}{7}$. I studienævnene repræsenteres lærere og studerende fortsat i forholdet 1 : 1. For institutrådernes vedkommende fastsættes forholdet mellem grupperne af konsistorium, men mindst halvdelen skal

være videnskabelige medarbejdere og lærere.

For det tredje har det vist sig at være en mangel ved den nugældende universitetsstyrelseslov, at de enkelte organers kompetence og universiteternes forhold til undervisningsministeren ikke er klart beskrevet. De forskellige styrelsesanordninger for de højere læreanstalter er i langt højere grad udførlige.

Dette har medført en lang række ankesager eller fortolkningssager fra universiteterne samtidig med, at de udfyldende bestemmelser, der skal udstedes i henhold til loven, enten endnu ikke er udstedt eller kun er kommet til veje under store vanskeligheder.

Regeringens forslag er derfor langt mere udførligt end den nugældende universitetsstyrelseslov. Der er tilstræbt en klar kompetencefordeling mellem de enkelte organer, og det pålægges institutionerne at udarbejde de udfyldende bestemmelser i en statut, der indeholder styrelsesbestemmelser for vedkommende institution. Dette medfører for det første, at reglerne må udarbejdes i sammenhæng, og for det andet, at statuten kan udfærdiges under hensyn til de behov, der eksisterer på den enkelte institution. Statuten skal godkendes af undervisningsministeren, men der er kun tale om en legalitetskontrol. Arbejdet med at udarbejde statuten vil nok tage nogen tid, og der gives i forslaget en frist på godt et år til at få arbejdet gjort færdigt. Den del af statuten, der indeholder hele valgproceduren, må imidlertid være klar til brug ret kort tid efter lovens vedtagelse, og det er min hensigt snarest, med folketingets uddannelsesudvalgs indforståelse, at anmode de enkelte institutioner om at påbegynde arbejdet med disse valgspørgsmål.

Rammerne for valgreglerne fastsættes af undervisningsministeren, jfr. senere.

Som en del af denne almindelige udførlige beskrivelse er også rektors kompetence tydeliggjort og styrket. Årsagen hertil er ikke mindst behovet for under alle forhold at kunne finde et handledygtigt organ på en institution, der kan træde til i hastesager, eller når et organ af en eller anden grund ikke kan fungere. Rektor har nu direkte fået en sådan kompetence i forslagets § 5, stk. 2.